

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 20. Cæsaris locus è primo De bello ciuili emendatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

abscissurum summas Græcarum nauium partes, de
 inde autem ipsas naues incensurum. respondetque
 eum facere, ἐπειδὴ ὅτι τῶν ἀκροστολίων ἦσαν ἀγάμα
 ἠκόρως τῶν θεῶν. ne videlicet deos quoque ipsos in
 mare velle videatur. Sed quid est, quod Horatius
 Archytæ Tarentini epitaphio, quod eodem in libro
 legitur, bis puluerem nominat? Et opinor eum
 spexisse ad superstitionem veterum, qui non integra
 ac solidas glebas, sed tritum, ac minutum puluerem
 iniiciebant mortuis: credo, ne pressu dolorem eis
 quem adferrent. Nam eis etiam leuem ac mollem
 terram optare soliti erant. In quo non videntur
 horruisse à sententia Democriti, qui cadauera quousque
 ipsa sentire opinabatur. Itaque Eustathius exponit
 illud Homericum,

Τυδέος δὲ δῖος χυτὴ χεῖρ, γαῖα καλύπτει,
 χυτὴ δ', inquit, ἢ γὰρ γαῖα ἢ ἐπιχειρομένη σκευαίς. ἢ γὰρ
 λοι αὐτοῖς ὀπιτίδεν, ἀλλὰ χεῖρ, ὅς ἐστι γῆ χυτὴ.
 Romani tamen, ut ex Cicerone ac Varrone notum
 est, glebam iniicere solebant, libet adiicere, primo
 pium illud Odarij in Venerem,

O Venus regina Gnidi, Paphique,

Sperne dilectam Cypron:

expressum videri partim ex Alemane, cuius hæc
 tantur,

Κύπρον ἰμερτὴν λιπίσαι, ἢ πάρον ἀεὶ ῥύταν
 partim ex Æschylo, ex quo hæc adducuntur,
 Κύπρον πάρον ἔχουσα πάντα κλύρον.

Caesaris locus è primo De bello civili emendatum.

CAPVT XX.

LIBRO primo commentariorum Caesaris De bello
 civili haud procul à principio ita scriptum est

Hæc

Haec Scipionis oratio, quod Senatus in vrbe habebatur, Pompeiusq; aderat, ex ipsius ore Pompeij mihi videbatur.
 Sed quia perspicuum est, Pompeium tunc praesentem in Senatu non adfuisse: idcirco iam pridem homo eruditissimus Petrus Victorius, capite primo libri tertij Variarum lectionum, legendum censuit, *aderat*. qua in re auctoritatem ipsius secuti sunt omnes, quorum postea in eis libris emendandis versata est industria. Ego veterem librum habeo, in quo neque *aderat*, neque *aderat* legitur, sed *auerat*. Quae scriptura esse videtur confirmare coniecturam Victorij: siquidem librariis veteribus nihil aequè usitatum fuit, quam v pro b, & b pro v scribere: mihi tamen longè secus videretur. Puto enim legendum, a. v. *erat*: illuc notis significari, *ad urbem erat*. Etenim tunc Pompeium ad urbem fuisse, nemini esse obscurum potest, qui totam illam paginam legerit. Memini me hoc ipsum ante aliquot annos Paulo Manutio dicere, cuique vehementer probatam esse coniecturam meam. Quam quidem ita nunc quoque probatum iri confido omnibus idoneis existimatoribus, ut pluribus verbis confirmandam non putem.

S s M. AN-

Nureti
 Lectiones
 LIII
 28